

XXXV. PHẨM KHEN NGỢI THANH TỊNH

01

Bấy giờ, cụ thợ Xá Lợi Tử bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Thanh tịnh như vậy rất là sâu xa.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch:

Pháp nào rốt ráo thanh tịnh mà nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa?

Phật dạy: Nay Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Nay Xá Lợi Tử! Vì thân giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì bồ thí Ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rất ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì thánh đế tập, diệt, đạo rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì sáu phép thần thông rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lục Phật rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì tánh luôn luôn xả rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là sâu xa.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như vậy rất là trong sáng.

Phật dạy: Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Pháp nào rốt ráo thanh tịnh mà nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng?

Phật dạy:

Này Xá Lợi Tử! Vì Bát-nhã Ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì tịnh lự, tinh tấn, an nhẫn, tịnh giới, bố thí ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đôi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đôi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì thánh đế tập, diệt, đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biên xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì sáu phép thần thông rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lực Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì tánh luôn luôn xả rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy rất là trong sáng.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như thế không chuyển đổi, không tiếp nối.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Vì pháp nào rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối?

Phật dạy: Này Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì thân giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì hành, thức, danh sắc, lục

xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì bồ thí Ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì tịnh giới, an nhãn, tinh tấn, tinh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì thánh đế tập, diệt, đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười bốn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì sáu phép thần thông rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lực Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì tánh luôn luôn xả rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không chuyển đổi, không tiếp nối.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như thế vốn không tạp nhiễm.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Vì pháp nào rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm?

Phật dạy:

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì thân giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì bố thí Ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rất ráo, pháp không không biên giới, pháp không tán mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì thánh đế tập, diệt, đạo rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc,

năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì sáu phép thần thông rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lực Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì tánh luôn luôn xả rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vốn không tạp nhiễm.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như thế bản tánh thanh khiết.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Vì pháp nào rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết?

Phật dạy: Này Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì thân giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì bố thí Ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rất ráo, pháp không không biên giới, pháp không tán mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì thánh đế tập, diệt, đạo rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rất ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì pháp môn giải

thoát vô tướng, vô nguyên rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì sáu phép thần thông rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lục Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì tánh luôn luôn xả rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy bản tánh thanh khiết.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như thế vô đắc, vô quán.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Vì pháp nào rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán?

Phật dạy: Này Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì thân giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì bố thí Ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn,

tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không nội rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đôi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì chơn như rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đôi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì Thánh đế khổ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì thánh đế tập, diệt, đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn tịnh lự rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì tám giải thoát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì bốn niệm trụ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp môn giải thoát không rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười địa Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì năm loại mắt rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì sáu phép thần thông rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì mười lực Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì pháp không quên mất rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì tánh luôn luôn xả rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì trí nhất thiết rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả pháp môn Đà-la-ni rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì tất cả pháp môn Tam-ma-địa rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả Dự-lưu rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán; vì quả Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị Độc-giác rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì tất cả hạnh đại Bồ-tát rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Này Xá Lợi Tử! Vì quả vị giác ngộ cao tột của chư Phật rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy vô đắc, vô quán.

Khi ấy, Xá Lợi Tử lại bạch Phật:

Bạch Thế Tôn! Sự thanh tịnh như vậy không sanh khởi, không hiển hiện.

Phật dạy: Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

Xá Lợi Tử bạch Phật:

Vì pháp nào rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện?

Phật dạy: Này Xá Lợi Tử! Vì sắc rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì thọ, tưởng, hành, thức rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì sắc xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì thanh, hương, vị, xúc,

pháp xứ rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhãn giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì nhĩ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì tỷ giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì thiệt giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì thân giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì ý giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì địa giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.

Này Xá Lợi Tử! Vì vô minh rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện; vì hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não rốt ráo thanh tịnh nên nói sự thanh tịnh ấy không sanh khởi, không hiển hiện.